

บทอ่านที่ 1

อฟ 6:10-20

พี่น้อง สุดท้ายนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้เข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงตั้งดวงพล้งจากพระพลาณภาพของพระองค์ จงสวมใส่อาวุธครบชุดของพระเจ้า เพื่อท่านจะยืนหยัดต่อต้านเล่ห์กลของปีศาจได้ เพราะเรามีได้ต่อสู้กับพลังมนุษย์ แต่ต่อสู้กับเทพนิกรเจ้า และเทพนิกรอำนาจ ต่อสู้กับผู้ปกครองพิภพแห่งความมืดมนนี้ ต่อสู้กับบรรดาจิตแห่งความชั่วร้ายที่อยู่บนท้องฟ้า เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงสวมใส่อาวุธครบชุดของพระเจ้า เพื่อจะต้านทานทุกสิ่งได้ในวันเลวร้าย และยืนหยัดอยู่ได้จนถึงที่สุด

จงยืนหยัดมั่นคง จงคาดสะเอวด้วยความจริง จงสวมความชอบธรรมเป็นเสื้อเกราะ จงสวมความกระตือรือร้นที่จะประกาศพระวรสารแห่งสันติเป็นรองเท้า จงถือความเชื่อเป็นโล่ไว้เสมอ เพื่อใช้ดับธนูไฟของมาร

จงใช้ความรอดพ้นเป็นเกราะป้องกันศีรษะ จงถือดาบของพระจิตเจ้าคือพระวาจาของพระเจ้าไว้ จงอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ ขอพระจิตเจ้าทรงดลใจคำอธิษฐานวอนขอต่าง ๆ ทุกโอกาส จงตื่นเฝ้า อย่าทอดทิ้งที่จะวอนขอเพื่อบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายและเพื่อข้าพเจ้าด้วย พระองค์จะได้ประทานถ้อยคำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเปิดปากพูด และประกาศธรรมล้ำลึกแห่งพระวรสารได้อย่างองอาจ ข้าพเจ้าเป็นทูตที่ถูกจองจำเพราะพระวรสารนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความกล้าหาญที่จะพูดอย่างเหมาะสมด้วยเถิด

พระวรสาร

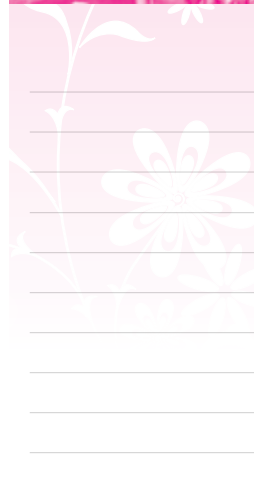
ลก 13:31-35

เวลานั้น ชาวฟาริสีบางคนเข้ามาทูลพระเยซูเจ้าว่า “ท่านจงเดินทางออกไปจากที่นี่เถิด เพราะกษัตริย์เฮโรดต้องการจะฆ่าท่าน” พระองค์ตรัสตอบว่า “จงไปบอกเจ้าสุนัขจิ้งจอกตัวนั้นว่าเราขับไล่ปีศาจและรักษาโรค วันที่สามเราจะบรรลุถึงเป้าหมาย แต่วันนี้พวงนี้ และมะรืนนี้ เราจะต้องเดินทางต่อไป เพราะประกาศกจะตายนอกกรุงเยรูซาเล็มไม่ได้

เยรูซาเล็มเอ๋ย เยรูซาเล็ม เจ้าฆ่าประกาศก เอาหินทุ่มผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาหาเจ้า ก็ครั้งที่เห็นแล้วว่าเราต้องการรวบรวมบุตรของเจ้าเหมือนดังแม่ไก่รวบรวมลูกไว้ใต้ปีก แต่เจ้าไม่ต้องการ บัดนี้ บ้านของท่านทั้งหลายจะต้องถูกทิ้งร้าง เราบอกท่านทั้งหลายว่า ท่านจะไม่เห็นเราก่อนถึงเวลาที่ท่านจะกล่าวว่า ‘ขอถวายพระพรแด่ผู้ที่มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’”

ในวันนี้ พระเยซูยังจะทรงกระทำพระราชกิจต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ และเป้าหมายสูงสุดของพระราชกิจนั้นก็คือการไถ่บาปบนกางเขนและการกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย และพระเยซูทรงทำนายถึงการทำลายพระวิหารและกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 โดยพวกทหารโรมัน เราเห็นได้ว่าพระเยซูเจ้าพระองค์ทรงมีจุดยืนที่ชัดเจนต่อน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้า ที่สุดพระองค์เองรู้ว่าวันหนึ่งชาวอิสราเอลจะกลับใจใหม่ยอมรับว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ และเล็งถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

วันที่ 1 พฤศจิกายน 2555

มธ.5.1-12

ความจริง นักบุญทั้งหมดเสียชีวิตแล้วจึงมีการสถาปนา อย่างไรก็ตาม เราหวังให้ทุกคนที่ตายแล้วได้เป็นนักบุญเลย. ยังมีบทเรียนและข้อคิดเกี่ยวกับสุสานสำหรับเราที่ยังมีชีวิตอยู่ว่าเราสามารถกลายเป็นนักบุญอย่างไร

ผู้เขียนคิดถึงบทกวีของลินดา เอลลิส (Linda Ellis) ที่ตั้งชื่อว่า “จิด” (Dash) เมื่อคุณมองแผ่นจารึกของผู้ตาย มักจะเขียนว่า “”ชาตะ-วันเกิด” “มรณะ-วันตาย” สิ่งที่อยู่ระหว่างสองคำนี้คือ “จิด” จิดนี้แสดงจำนวนปีที่ดำเนินชีวิตระหว่างปีเกิดกับปีตาย สุขหรือทุกข์ ดีหรือเลว เกิดผลหรือไร้ประโยชน์ เราดำเนินชีวิตอย่างไร

นักบุญคือคนที่เหมือนกับเรา ดำเนินชีวิตที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ บัดนี้ นักบุญได้รางวัลแห่งความสุขนิรันดร์กับพระเจ้าและบรรดานักบุญในสวรรค์

เหตุใดเราให้เกียรติบรรดานักบุญในพระศาสนจักร พระเจ้าประทานเกียรติแก่นักบุญด้วย ดังนั้น พระศาสนจักรให้เกียรติพวกเขาด้วย เราจึงควรอ่านและเรียนรู้เรื่องราวชีวิตของนักบุญเพราะพวกเขาเป็นคริสตชนที่กล้าหาญและมีชื่อเสียง. คริสตชนหลายคนภาวนาวอนขอ ขอความช่วยเหลือและการปกป้องคุ้มครองจากพวกเขา

ความสุขแท้ 8 ประการในพระวรสารวันนี้บอกเราถึงเคล็ดลับของบรรดานักบุญ

วันนี้ สมโภชนักบุญทั้งหลาย เป็นวันฉลองสำหรับพระศาสนจักรคาทอลิก เป็นพระศาสนจักรแห่งผู้จาริกบนโลกที่สวดภาวนาเพื่อวิญญาณที่ยังทนทุกข์ในไฟชำระ. เราต้องเชื่อในพระวาจาของพระเยซูเจ้า เพราะพระองค์เสด็จมาจากพระอาณาจักรแห่งพระเจ้า เราด้วยต้องการเข้าอาณาจักรของพระเจ้าหลังชีวิตแห่งความตายที่นี้บนโลก. ดังนั้น วันนี้ เป็นวันฉลองความเชื่อของเราในพระเยซูเจ้าทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต

พระเยซูเจ้าทรงเป็นหนทางอย่างแท้จริง พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต

ไม่มีใครไปเฝ้าพระบิดาได้นอกจากผ่านทางเรา”(ยน 14.6)

พระเยซูเจ้าทรงเป็นความจริง พระองค์ตรัสว่า “พระเยซูเจ้าเสด็จกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็มอีกพร้อมกับบรรดาศิษย์ ขณะที่ทรงพระดำเนินอยู่ในพระวิหาร บรรดามหาสมณะ บรรดาธรรมจารย์ และผู้อาวุโสได้เข้ามาพบพระองค์” (มธ.11.27)

พระเยซูเจ้าทรงเป็นชีวิต พระองค์ตรัสว่า “ เราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิต ใครเชื่อในเรา แม้นตายไปแล้ว ก็จะมีชีวิต” (ยน 11.25)